

[Justitsministeren.]

har det desuagtet været nødvendigt af hensyn til den almindelige økonomi i samfundet også at beskære politiets bevillinger. Som det er folketinget bekendt, har f. eks. rekrutteringen til politiet måttet reduceres, og helikopterovervågning af trafikken for ca. 400.000 kr. har måttet standses. Det er derfor nødvendigt gennem rationalisering at sikre, at det personale og det materiel, der er til rådighed, sættes ind på løsningen af centrale politimæssige opgaver. Hvis Københavns politis beredne afdeling opretholdes, skal der overføres og uddannes ungt personale, der for øjeblikket er beskæftiget med sådanne opgaver.

Selv om det også for mit vedkommende er med vemod, jeg ser politiets heste forsvinde ud af gadebilledet, har jeg på det nævnte grundlag fundet det rigtigst at tiltræde en indstilling fra politidirektøren om nedlæggelse af afdelingen, en indstilling, der er udarbejdet på grundlag af et forslag fra det sagkyndige udvalg bestående af ledelse og personale under Københavns politi, som arbejder med en effektivisering af polititjenesten i København.

Hanne Budtz: Jeg må indrømme, at den højtærede justitsminister ikke lyder tilstrækkelig overbevisende for mig, og effektiviseringssynspunktet forstår jeg ikke: når man i den grad har brug for ridende politi i London, i New York, i Canada, i Malmø, hvor man har 20, og i Hamburg, hvor man har mange flere, hvorfor skulle vi så være så meget ringere stillede og ikke have behov for det? Når jeg tænker på den historie, det beredne politi har haft, hvorledes hestene blev redet modigt under besættelsen, synes jeg, det er sørgeligt, hvis de skulle forsvinde. Som ministeren også sagde, er de et smukt og traditionsrigt indslag, og det ville være sørgeligt, hvis ministeren ville skabe historie ved at afskrive historien.

Jeg håber, at ministeren af de mange adresser, der vil blive sendt til ham, vil blive overbevist om, at det er befolkningens store ønske at få det beredne politi bevaret.

Jeg er i øvrigt dybt skuffet over at høre indstillingen fra Københavns politi og politidirektør.

Ministeren siger, det er med vemod, han træffer afgørelsen; jeg håber, den ikke er

endelig truffet, og jeg håber, dette vemod vil ændre sig til mod, sådan at justitsministeren selv vil træffe den afgørelse, som også befolkningen ønsker; jeg beundrer det mod, som ministeren har udvist i andre sager, således som vi også hørte det fra folketingets talerstol i den store debat forleden dag.

Jeg kan oplyse, at kunstnere som Mogens Zieler, Peter Ronild, Knud Overs har sat sig i spidsen for at prøve at redde dette. Foruden den nytte, politiet gør, hvorfor skal vi så dog miste dette indslag i København? Skal København blive mere og mere gråt? Vil man tage garden fra os, de røde postbude og det smil, som er ved at være væk? Lad os dog ikke blive ved med at gøre alting mere og mere gråt. Hvis justitsministeren vil svare med at holde en dør åben, så vil jeg tro, det blev anledningen til at indstifte en pris — det kunne jo være en hestesko, og den kunne kaldes Mona eller noget lignende — men lad os få en lille dør åben i næste svar.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Ja, sådan en provokation er jo svær at stå imod, men jeg må nu alligevel prøve på at udvise mod til at fastholde den beslutning, som allerede er taget. Det kan jeg ikke komme uden om; det ville være at omgå sandheden, hvis jeg sagde det modsatte.

Må jeg så lige have lov til at sige i anledning af fru Hanne Budtz' bemærkninger, at vel er de et smukt træk i gadebilledet, ligesom de røde postbude er det, og ligesom garden er det, men både de røde postbude og garden har jo en naturlig funktion som led henholdsvis i postvæsenets arbejde og i forsvarets arbejde. Det ridende politi har ikke en tilsvarende opgave inden for politiet; det har jeg den højeste politimæssige sagkundskabs ord for.

Må jeg også lige have lov til at gøre opmærksom på — jeg nævnede det vist før — at det var allerede i slutningen af 1960'erne, politidirektøren tog spørgsmålet op til overvejelse. Anledningen var, at en politirytter under almindelig patrulje i byen var blevet slået af hesten og dræbt, formentlig som følge af påkørsel af en lastbil. Det er muligt, at det ridende politi gør nytte i London og dér, hvor man ellers har det, men jeg ville gerne tro, at når vi ikke tør bruge ridende politi her, er det, fordi vi har en anden holdning,